

Til lovforslag nr. L 45. Betænkning afgivet af Kulturudvalget den 29. november 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning af videogrammer

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder.

Der er af kulturministeren stillet ændringsforslag, hvorefter henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Dansk Folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Dansk Folkeparti mener, at loven om mærkning af videogrammer sagtens kan revideres på nuværende tidspunkt, nemlig derved, at loven ophæves. Ligesom statsmagten ikke skal give støtte til én bestemt slags kunst, skal statsmagten efter Dansk Folkepartis mening heller ikke kunne udelukke én bestemt slags filmkunst fra at blive set på video.

Censur er i praksis umulig at gennemføre. Det er ofte forekommende, at børn under 16 år alligevel ser film, der er forbudt for børn under 16 år enten i biografen, i tv eller på video.

Dansk Folkeparti ser hellere en slags varedeklaration på film af alle slags. Branchens

distributører kan selv udpege et panel, der kan vurdere filmene og give dem en anbefaling.

En sådan anbefaling kan både indeholde en bedømmelse af pædagogiske, kunstneriske og underholdningsmæssige kvaliteter. Det er imidlertid ikke nødvendigt at lave nogen lovgivning for at danne et sådant panel, som branchen selv vil finde vigtigt i filmcensuren fravær.

Der cirkulerer imidlertid i dag så mange voldsvideoer blandt børn og unge, at uanset om man censurerer videoerne eller ej, vil markedet alligevel være dækket. Desuden er det en kendsgerning, at det forbudte virker umådeligt tiltrækkende på specielt unge, der skal afprøve samfundets og forældrenes grænser. De unge kan sagtens finde veje til at omgå censuren.

Der er kun argumenter for at ophæve Statens Filmcensur og censuren af videoer, der årligt koster de danske skatteydere mange penge. Forbrugerne af film har ikke meget ud af den negative vejledning, som filmcensuren er udtryk for, men burde - hvis der overhovedet skal eksistere et organ på området - snarere være hjulpet af et positivt panel oprettet af branchen. Et positivt anbefalingspanel vil have den fordel, at det vil være af kommerciel værdi for distributørerne og vil være udmærket for forældre, der vil give deres børn kvalitet, og for tv-stationer, der vil købe film.

Loven om filmcensur er et eksempel på én af de love, der sagtens kan ophæves, uden at det betyder nogen problemer for det danske samfund, så hvorfor ikke gøre det?